

ЛЮБЕН ИВАНОВ — ОБИЧАМ АЗ . . .

Обичам аз морето, занемяло
на летний ден под палящия зной'
кога в водите му, кат в огледало,
оглежда се крайбрежния покой . . .
че зная аз: в недрата му безднни
спотайват се в кипнали вълни,
отчакващи уречен час да звънни,
да дойдат пак на буйни вихри дни . . .

Обичам аз морето разярено,
кога стене, ридае и бесней:
тогава в страх е всичко спотаено
и само то победни лесен пей . . .
че зная аз: то фар е на тълпите
всред адский мрак, що вечно ги гнети —
покорни днес, те властии ще са в дните,
кога за мжст тржбата проехти! . .